

Motion till riksdagen 2017/18:3592

av **Ulf Kristersson m.fl. (M)**

Hela Sverige ska jobba

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jobbmålen att i ett första steg halvera jobbklyftan mellan inrikes och utrikes födda samt att en halv miljon nya jobb ska kunna skapas till 2025 och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka drivkrafterna att arbeta genom att sänka skatten på arbete för alla som jobbar, med tyngdpunkten på låga inkomster, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utökad jobbstimulans i försörjningsstödet och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att arbetslöshetsförsäkringen bör förändras för att bli en effektiv omställningsförsäkring och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tiden med statlig ersättning vid arbetslöshet bör begränsas till tre år och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en strikt arbetslinje i försörjningsstödet med tydligare aktivitetskrav och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett bidragstak i försörjningsstödet och etableringsersättningen för en stärkt arbetslinje och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kommunerna bör ta över huvudansvaret för personer som varit arbetslösa i mer än tre år och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa inträdesjobb, en förenklad anställning för nyanlända och unga upp till 23 år utan gymnasieexamen och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett förenklat regelverk för subventionerade anställningar och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att trygghetsanställningar, en anställningsform som ger samma rättigheter som när man

- omfattas av kollektivavtal, bör införas om arbetsmarknadens parter inte förmår att träffa avtal om enkla jobb, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett förstärkt och utvecklat RUT-avdrag och tillkännager detta för regeringen.
 13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att pröva möjligheten för Samhall att erbjuda tillfälliga anställningar inom ramen för grunduppdraget och tillkännager detta för regeringen.
 14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förlänga provanställningen från sex till tolv månader för att sänka trösklarna in på arbetsmarknaden för unga och nyanlända och tillkännager detta för regeringen.
 15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att turordningsreglerna i LAS i högre grad ska baseras på kompetens och tillkännager detta för regeringen.
 16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över företrädesrätten till anställning i LAS och tillkännager detta för regeringen.
 17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att minska kostnaderna för arbetsgivare i samband med uppsägningstvister och tillkännager detta för regeringen.
 18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bättre möjligheter att finansiera studier mitt i livet och tillkännager detta för regeringen.
 19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nationell studie- och jobbrådgivning och tillkännager detta för regeringen.
 20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om reformer för att anpassa utbildningsväsendet bättre till arbetsmarknadens efterfrågan och yrkesverksammas behov av omställning och kompetensutveckling och tillkännager detta för regeringen.
 21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bättre förutsättningar för delningsekonomin och tillkännager detta för regeringen.
 22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökade möjligheter och drivkrafter för att jobba längre och tillkännager detta för regeringen.
 23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om reformer för att fler ska våga prova på att starta företag eller att bli egenanställda och tillkännager detta för regeringen.
 24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge Arbetsmiljöverket i uppdrag att stärka tillsynen av och sanktioner för arbetsgivare inom yrkesgrupper med särskilt hög sjukfrånvaro och tillkännager detta för regeringen.
 25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjligheten till sympatiåtgärder bör begränsas genom införandet av en proportionalitetsprincip och tillkännager detta för regeringen.
 26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sanktioner bör införas kopplade till arbetstagarorganisationers skyldighet att lämna in kollektivavtalsvillkor till Arbetsmiljöverket och tillkännager detta för regeringen.
 27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återinföra lex Laval för att förbättra kompetensförsörjningen och rörligheten inom EU och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige ska vara ett land som håller ihop – där alla ska kunna komma till sin rätt, stå på egna ben och ges möjlighet att växa. Alla jobb behövs och alla människor behövs. Hela Sverige ska jobba och därför måste det alltid löna sig att arbeta. Vårt välstånd kommer från flit och företagsamhet och ska inte tas för givet. I en osäker omvärld med tilltagande internationell konkurrens behövs moderat politik för fler jobb och en stark ekonomi mer än någonsin, för att säkerställa vår långsiktiga välfärd.

Två jobbmål vägleder oss: att i ett första steg halvera jobbklyftan mellan inrikes och utrikes födda och att en halv miljon nya jobb ska kunna skapas till år 2025. I dag utmanas Sveriges styrka och sammanhållning av en allt mer tudelad arbetsmarknad. Samtidigt som det går bra för de allra flesta så finns det många som aldrig får chansen till ett jobb.

En av sju svenskar befinner sig i utanförskap och lever av bidrag i stället för att arbeta. I 130 områden är utanförskapet särskilt stort. I dessa områden går inte ens hälften av de vuxna till jobbet på morgonen. Många barn får se sina föräldrar gå sysslolösa. En stor andel av de som har det svårast på den svenska arbetsmarknaden har invandrat till Sverige. Jobbklyftan mellan utrikes och inrikes födda måste minska och integrationen måste förbättras om inte utanförskapet ska växa och bita sig fast.

Utanförskap är farligt för individen men också för hela samhället. Att inte ha ett jobb att gå till, känna sig behövd eller kunna försörja sig kan leda till en känsla av hopplöshet, vilket också kan vara en grogrund för kriminalitet och ett växande skuggsamhälle. Och varje krona som går till bidrag är en krona som i stället kunde användas till skola, vård och polis eller vara kvar hos dem som annars inte skulle få tillvaron att gå ihop. Därför måste arbetslinjen utvecklas. Vi ska göra vår del för att riva de hinder som finns för att ta sig in i samhället och skapa förutsättningar för en mer rättvis arbetsmarknad. Det första jobbet kanske är på prov eller inte blev vad man hade tänkt sig, men det är ett jobb som ger möjlighet att ta nästa steg och försörja sig själv. Därför ska det alltid löna sig mer att jobba än att leva på bidrag. Flit och ansträngningar ska belönas.

I denna motion presenterar vi Moderaternas politik för att fler ska kunna komma in på arbetsmarknaden. Det handlar om reformer som gör det mer lönsamt att arbeta, som ökar efterfrågan på arbetskraft och förbättrar matchningen. Eftersom en allt större del av de arbetslösa är utrikes födda är de insatser som ges under den första tiden som nyanländ i Sverige viktiga. De presenteras närmare i Moderaternas motion ”En bättre start – integration som fungerar”.

Arbete och ansträngning ska alltid löna sig

Trots alliansregeringens reformer för att stärka arbetslinjen lönar det sig fortsatt alltför dåligt att arbeta, i synnerhet för den med låga inkomster. Det bidrar till ett lägre arbetskraftsdeltagande och en högre arbetslöshet. Skattesystemet skapar tillsammans med bidragssystemen fortsatt höga trösklar för dem som har låga inkomster. Det medför att många får svårt att komma in på arbetsmarknaden och att antalet arbetade timmar i ekonomin riskerar att bli färre.

Sänkt skatt på arbete för alla som jobbar, med tyngdpunkt på låga inkomster

Trösklarna in till arbetsmarknaden är fortsatt höga för personer med låga inkomster; för ensamstående är de bland de högsta bland OECD-länderna. Exempelvis har en ensamstående kvinna med två barn tre gånger så höga skatteklivar i Sverige – det vill säga summan av inkomstskatt och arbetsgivaravgift minus familjeförmåner – än om hon bott i Danmark. I flera anglosaxiska länder har personer med lägre inkomster negativa skatteklivar. Skattelättnader för dem som arbetar, särskilt riktat mot dem som har låga inkomster, är en internationellt sett vanlig och väl utvärderad reform för att bidra till ökad sysselsättning. Liknande skattelättnader finns exempelvis i Danmark, Finland, Frankrike, Storbritannien, Kanada, Nederländerna och USA enligt OECD.

Moderaterna vill genomföra den största jobbskattereformen sedan 2006 och som på sikt möjliggör för 17 000 fler jobb. Skattesänkningen ska gälla alla som arbetar men samtidigt ha en tyngdpunkt som är inriktad mot låga inkomster. Normalinkomsttagare som bussförare, förskollärare och elektriker får behålla nära 500 kronor mer varje månad och lokalvårdare nära 400 kronor mer. På så sätt säkerställer vi att det alltid lönar sig att jobba och att gå från deltidsarbete till heltid.

Med inriktningen mot låga inkomster kan effekten förväntas vara större för framförallt de utrikes födda som står långt från arbetsmarknaden. Därmed bidrar skattesänkningen också till att nå målet om att halvera jobbklyftan mellan inrikes och utrikes födda svenskar.

Utökad jobbstimulans i försörjningsstödet

Tidigare var försörjningsstödet utformat så att varje krona man fick genom arbete innebar att försörjningsstödet trappades av med lika mycket. Detta skapade hinder för människor att ta ett jobb och belönade inte egna ansträngningar. Alliansregeringen införde därför en jobbstimulans i försörjningsstödet, som innebär att 25 procent av en arbetsinkomst är undantagen under högst två år när det beräknas hur mycket stöd en person med långvarigt försörjningsstöd är berättigad till.

Fortfarande är dock trösklarna till jobb höga. Att gå från försörjningsstöd till ett deltidsjobb lönar sig till exempel inte tillräckligt. Den jobbstimulans som i dag finns i försörjningsstödet bör därför utökas från 25 procent till 40 procent. För en ensamstående tvåbarnsförälder som får ett halvtidsjobb som vårdbiträde skulle en jobbstimulans om 40 procent kunna innebära ytterligare tusen kronor mer i plånboken varje månad.

Samtidigt har stimulansen inte använts i någon högre utsträckning. Utöver att utöka stimulansen vill vi därför även se över dess konstruktion, för att möjliggöra för fler att få del av den.

Stärk arbetslinjen i bidragssystemen

Utformningen av bidrags- och ersättningssystemen påverkar drivkrafterna för att jobba och är avgörande för att få fler i arbete. Att tydliggöra och förenkla systemen innebär också att alla vet vad som förväntas av dem, och vad de i sin tur kan förvänta sig från samhället.

En skärpt arbetslinje och bidragstak skapar fler jobb, samtidigt som vi säkerställer att svenska folkets samlade skattepengar oftare går till välfärd än till bidrag. Det vinner hela Sverige på.

Ökade drivkrafter till arbete i ersättningarna vid arbetslöshet

Arbetslöshetsförsäkringen reformerades under alliansregeringen i syfte att uppmuntra till arbete, öka sysselsättningen och stärka dess roll som omställningsförsäkring. Enligt ekonomiska bedömare som Konjunkturinstitutet och Riksbanken leder reformer av detta slag till ett ökat deltagande på arbetsmarknaden och därmed till ökad sysselsättning. Höjningen av arbetslöshetsförsäkringen som regeringen genomförde 2016 har nu en motsatt effekt. En hög arbetslösersättning förlänger arbetslöshetsperioderna eftersom det leder till att människor skjuter upp sitt jobbsökande eller ställer högre krav för att acceptera ett nytt jobb.

Det är viktigt att värna a-kassans roll som omställningsförsäkring och tiden för a-kassa bör därför kortas. Moderaterna föreslår att antalet ersättningsdagar med a-kassa begränsas till ett år, eller 265 ersättningsdagar. Förslaget påverkar dock inte personer med försörjningsansvar för barn under 18 år. Nivån på taket i a-kassan, samt ersättningens avtrappning, bör fortsatt vara sådan att den tydligt uppmuntrar till att söka och skaffa jobb. Moderaterna föreslår därför att taket i arbetslöshetsförsäkringen under de 100 första dagarna av arbetslösheten uppgår till 760 kronor per dag och därefter uppgår till 680 kronor per dag. Förslaget innebär en högre nivå de 100 första dagarna jämfört med den försäkring som gällt fram till regeringens höjning, men ger starkare drivkrafter till arbete än regeringens förslag. Samtidigt säkerställer avtrappningen av ersättningen att den tydligt uppmuntrar till att söka och skaffa jobb.

Även andra ersättningar vid arbetslöshet påverkar de arbetssökandes drivkrafter för arbete. Ersättningarna ska stötta omställning till ett nytt jobb, inte vara en långsiktig försörjning. I dag kan dock många vara arbetslösa under väldigt lång tid med bibehållen ersättningsnivå. Efter att ersättningsdagarna i a-kassan tagit slut kan den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program få aktivitetsstöd eller utvecklingsersättning. För aktivitetsstödet gäller samma ersättningsnivåer som i arbetslöshetskassan för de som haft a-kassa. Aktivitetsstöd kan den arbetssökande sedan få så länge personer deltar i program. En bortre parentes för de här stöden bör införas. Efter tre års arbetslöshet ska möjligheten till andra ersättningar än försörjningsstöd upphöra.

Inför en strikt arbetslinje i försörjningsstödet

Internationell forskning visar att kombinationen av aktivitetskrav och ekonomiska incitament har störst betydelse för att minska bidragstagandet och öka sysselsättningen. Därför ska det alltid löna sig att arbeta, men samtidigt bör kraven på dem som lever på bidrag öka.

För det första bör de aktivitetskrav som finns inom försörjningsstödet skärpas. Aktivitetskraven för den som kan arbeta bör få större inslag av jobbsökande. Det bör till exempel ställas krav i alla kommuner på att söka arbete även utanför det geografiska område där den sökande bor, redan från första dagen med försörjningsstöd.

Det bör också ställas krav på motprestation från den som har försörjningsstöd av arbetsmarknadsskäl i form av krav på att delta i enklare samhällsnyttiga insatser inom kommunens verksamhet eller det lokala civilsamhället. För att kunna anpassas till den enskildes förutsättningar och till vilka förutsättningar kommunerna har, ska det vara upp till kommunen att besluta om vad den samhällsnyttiga insatsen ska bestå av.

För det andra bör aktivitetskraven också utökas. För den som uppbär föräldraförsäkring och söker kompletterande försörjningsstöd, ofta nyanlända kvinnor, bör det ställas krav på att delta i exempelvis språkinsatser.

Dagens aktivitetskrav gäller inte heller den som söker försörjningsstöd av sociala skäl. Även här bör socialtjänstlagen ändras för att ge kommunerna möjlighet att kräva deltagande i sociala åtgärder. För den som lider av missbruk kan motivationsinsatser eller missbruksvård vara exempel på aktiviteter som förväntas som motprestation.

Det långsiktiga målet med socialtjänstens arbete med försörjningsstöd bör också vara att alla ska komma i egen försörjning. I dag syftar dock inte alltid den individuella handlingsplanen som upprättas inom arbetet med försörjningsstödet till egen försörjning. Alla individuella handlingsplaner bör ha egen försörjning som mål.

Vårt samhälle är ingen kravlös gemenskap. Ingen får ta sig rätten att leva på andra när man kan göra rätt för sig. Den som inte fullföljer sin motprestation kan därför inte räkna med fullt bidrag. Om den enskilde, som kan arbeta, utan godtagbart skäl avböjer från att delta i eller uteblir från den insats som anvisats för motprestation, bör försörjningsstödet sättas ned motsvarande det uteblivna deltagandet. Om den enskilde konsekvent uteblir bör försörjningsstödet kunna sättas ner ytterligare och ytterst dras in. Eventuell indragning av försörjningsstöd ska dock inte påverka familjer med barn.

Bidrag ska ge alla en grundläggande trygghet och ska därför prövas efter behov. Samtidigt kan kommunerna i dag besluta om generella undantag i inkomstprövningen eller behovsbedömningen som gör att försörjningsstödet blir mer generöst. För att öka drivkrafterna till arbete bör det i stället fastställas att riksnormen ska vara det enda som får prövas. Det innebär inte att ett hushåll alltid får lika mycket som ett annat eftersom försörjningsstödet fortsatt utgår från en individuell bedömning, men det innebär att inga generella undantag ska förekomma.

Att inkomstskatten individualiserades anses vara en viktig anledning till att kvinnor arbetar i så hög utsträckning i Sverige. Det lönade sig helt enkelt bättre för kvinnorna att börja arbeta när deras inkomst inte räknades ihop med männens. Försörjningsstödet ges dock fortfarande på familjenivå. Möjligheterna att individualisera inkomstgränserna för arbetsinkomster i försörjningsstödet bör ses över. Detta gjordes för bostadsbidragen 1997 och har visat sig öka arbetsutbudet.

I dag betalas också försörjningsstödet i normalfallet ut till mannen i familjen. Detta bör ändras så att försörjningsstödet betalas ut jämlikt mellan män och kvinnor.

Sverige behöver också bättre kontroller i bidragssystemen. Nolltolerans mot felaktigheter och fusk ska gälla. För att säkerställa att den som är i behov av försörjningsstöd får rätt insatser och stöd är hembesök ett viktigt verktyg, men hembesök ger också möjlighet att upptäcka oegentligheter. Socialtjänstlagen bör därför ändras i syfte att alla kommuner ska göra regelbundna och vid behov oanmälda hembesök hos försörjningsstödmottagare. Den som inte accepterar hembesök bör inte ha rätt till försörjningsstöd. Eventuell indragning av försörjningsstöd ska dock inte påverka familjer med barn.

Bidragstak i försörjningsstödet och etableringsersättningen

När bidrag staplas på varandra kan den samlade bidragsinkomsten bli så hög att steget in på arbetsmarknaden försenas eller helt uteblir. I dag kan till exempel de samlade bidragen för en familj med tre barn uppgå till nära 28 000 kronor efter skatt. Det är orimligt.

I Sverige ska en självklar princip gälla: ingen som kan jobba ska tjäna mer på bidrag än på arbete. För att säkerställa att det alltid ska löna sig att arbeta ska ett bidragstak införas i försörjningsstödet och etableringsersättningen. Den exakta utformningen av

bidragstaket måste utredas men utgångspunkten ska vara att ett hushåll utan skattepliktig inkomst maximalt ska kunna erhålla 75 procent av lägstalön och bostadsbidrag i samlade bidrag, exklusive barnbidrag och underhållsstöd. Det måste också löna sig att gå från bidrag till både heltidsarbete och deltidsarbete. Bidragstaket ska omfatta personer som har etableringsersättning eller försörjningsstöd av arbetsmarknadsskäl. Inom försörjningsstödet ska det alltså inte omfatta den som är sjuk eller av andra sociala skäl inte kan arbeta.

Sänk trösklarna och förbättra matchningen på arbetsmarknaden

En stor och ökande andel av de som är arbetslösa i dag har svag förankring på arbetsmarknaden och svårigheter att etablera sig. Det kräver nya vägar in på arbetsmarknaden och ökade drivkrafter för företag att anställa. Det ställer också högre krav på en väl fungerande matchningsfunktion för att på ett effektivt sätt föra samman arbetssökande med arbetsgivare.

Kostnaderna för att anställa en person med bristande erfarenhet eller kort utbildning i kombination med ett starkt anställningsskydd leder till att inträdande grupper har en svagare ställning än den etablerade arbetskraften. Att sänka kostnaderna för, och osäkerheten med, att anställa minskar arbetsgivarens risktagande och gör att fler vågar öppna dörren. Bättre möjligheter behövs också för att pröva om en arbetssökande fungerar på arbetsplatsen och för de specifika uppgifter som ska utföras.

Lägg ned Arbetsförmedlingen – inför en ny statlig matchningsfunktion

I dag vilar ett tungt ansvar på Arbetsförmedlingen när det kommer till att förbättra matchningen och integrationen, men tyvärr fungerar det inte. Arbetsförmedlingen har under lång tid uppvisat låga förtroendesiffror och alltför dåliga resultat. Det blir också alltmer tydligt att styrningen inte fungerar. Myndigheten har haft lång tid på sig att försöka vända utvecklingen utan att lyckas. Mot den bakgrunden har riksdagen, på initiativ av Alliansen, avgett ett tillkännagivande om att regeringen ska utreda hur de delar av Arbetsförmedlingens uppdrag som inte innebär myndighetsutövning kan läggas ut på andra aktörer på arbetsmarknaden samt om hur det statliga åtagandet i övrigt bör organiseras. Regeringen har numer gett den så kallade Arbetsmarknadsutredningen tilläggsdirektiv om detta.

Moderaterna vill att Arbetsförmedlingen läggs ned till förmån för en struktur där andra aktörer på arbetsmarknaden spelar en betydligt större roll. Vi föreslår en ny statlig myndighet som framför allt ansvarar för funktioner som myndighetsutövning, kontroll och uppföljning. Själva matchningen och rustningen ska i stället huvudsakligen skötas av andra aktörer. Det finns i dag många väl etablerade aktörer som skulle kunna bidra till en mer effektiv matchning, bland annat genom en ökad specialisering och upparbetade arbetsgivarkontakter. På så sätt kan tiden till jobb kortas och kompetensförsörjningen förbättras. För arbetssökande som är i behov av utbildning, t.ex. många nyanlända eller för de med enbart förgymnasial utbildning, kommer även kommunerna att behöva vara delaktiga i högre grad. En central del i reformen är en tydlig uppföljning och kontroll samt ett system där den som kan uppvisa goda resultat premieras. Lågpresterande och oseriösa aktörer ska sorteras ut och resurser fördelas så att de ger bästa möjliga effekt. Kvalitet måste vara i fokus.

Många av de arbetslösa har stora behov av utbildning, och behovet kommer också att öka under de närmaste åren till följd av det stora antalet nyanlända som behöver komma in på arbetsmarknaden. Här behöver stat och kommun hitta effektiva vägar för samarbete. Kommunerna behöver därför få ett större ansvar för arbetsmarknadspolitiken än vad de har i dag.

Samtidigt finns det människor som varit inskrivna vid Arbetsförmedlingen under lång tid som varken får insatser eller sysselsättning. Det är oacceptabelt. Därför bör en bortre parentes för den statliga arbetsmarknadspolitiken införas och kommunerna bör ta över huvudansvaret för personer som varit arbetslösa under en längre tid. I nuläget bör den gränsen sättas vid arbetslöshet längre än tre år.

Inträdesjobb – för fler i arbete

Ett stort hinder för många som befinner sig i utanförskap är att deras kunskaper inte räcker till på den svenska arbetsmarknaden. Därför måste det bli lättare att lära sig jobbet på jobbet. Samlad erfarenhet visar att en kombination mellan arbete, utbildning och handledning är ett bra sätt att komma in på arbetsmarknaden.

För att stärka integrationen och för att fler ska kunna lämna utanförskap för jobb vill vi tillsammans med Alliansen införa en ny förenklad anställning för nyanlända och unga upp till 23 år utan gymnasieexamen: inträdesjobb.

Lönen uppgår till 70 procent av rådande ingångslön i branschen, upp till ett tak om 21 000 kronor i bruttolön per månad. 30 procent av arbetstiden anses därmed gå till att lära sig arbetet eller till utbildning. Det arbetsrättsliga skyddet ska motsvara provanställning i två år, som övergår i tillsvidareanställning därefter. Anställningen får innehåsa i maximalt tre år. Om en person byter arbetsgivare fortsätter tiden att räknas ned. Arbetsgivaravgiften slopas i tre år inom ramen för anställningsformen. Anställningsformen ska också kunna kombineras med nystartsjobb.

Sänkta anställningskostnader för dem som behöver det mest

Subventionerade anställningar är en viktig väg in för nyanlända och arbetslösa eftersom de sänker arbetsgivarnas kostnader för att anställa. Dagens subventioner fungerar för dåligt och är för krångliga och administrativt tungrodda. För att fler ska kunna få ett första jobb eller komma tillbaka i arbete vill vi ersätta befintliga stöd med ett nytt som är betydligt enklare. Förslaget innebär att åtta stöd – nystartsjobb, särskilt nystartsjobb, särskilt anställningsstöd, förstärkt särskilt anställningsstöd, instegsjobb, extratjänster, traineetjänst i välfärden och traineetjänst för bristyrken – ersätts med en samlad väg in.

Vårt förslag är betydligt enklare och bygger på nystartsjobben som Alliansen införde och som är det stöd som fungerar bäst i dag. Den nya vägen in kräver ingen arbetsmarknadspolitisk bedömning utan endast att personen har varit arbetslös i minst ett år eller är nyanländ. Stödet ökar med tiden i arbetslöshet och ska uppgå till en dubbel arbetsgivaravgift och utgår under lika lång tid som den anställda varit arbetslös. För nyanlända kan stödet beviljas upp till fyra år. Möjlighet till handledarstöd på upp till 6 000 kronor i månaden finns. Handledarstödet storlek bestäms av Arbetsförmedlingen, på sikt dess ersättare, och beror på hur långt ifrån arbetsmarknaden individen står. Nyanlända kvalificerar direkt till fullt handledarstöd under de första två åren, därefter baserat på bedömning från Arbetsförmedlingen eller dess ersättare.

För att fler arbetsgivare ska anställa via denna stödform bör det övervägas om Skatteverket ska bevilja nystartsjobben och ansökan ska hanteras inom ramen för det

normala hanterandet av arbetsgivaravgifter. Detta då många företagare inte vill ha kontakt med Arbetsförmedlingen då det riskerar att bli för betungande, samtidigt som alla företagare redan har kontakt med Skatteverket. Detta kräver ett utvecklat samarbete mellan Skatteverket och Arbetsförmedlingen (eller den aktör som hanterar systemet i framtiden).

Samtidigt är det viktigt att vi säkerställer att stöden inte missbrukas eller överutnyttjas av oseriösa arbetsgivare. Därför bör det som huvudregel finnas en gräns för hur stor andel av de anställda som får ha en subventionerad anställning hos en och samma arbetsgivare.

Nystartsjobb till skillnad från en del andra anställningsstöd kvalificerar till a-kassa. Det innebär att det finns en risk att nystartsjobben blir ett sätt att uppfylla ett arbetsvillkor i a-kassan och när subventionen tar slut får personen full a-kassa igen tills hen efter ett år kan få ett nytt nystartsjobb. Detta riskerar att bli kostsamt eftersom systemet bygger på att nystartsjobben är en väg in till den reguljära arbetsmarknaden. Därför bör nystartsjobben inte kvalificera till a-kassa.

Många jobb växer fram inom mindre företag. Samtidigt så utesluts många små företag från möjligheten att använda subventionerade anställningar då de inte är anslutna till kollektivavtal i samma utsträckning som stora företag. Sedan regeringen införde ett krav på kollektivavtalsliknande villkor på nystartsjobb har antalet nystartsjobb minskat i antal. Det innebär sannolikt att trösklarna in på arbetsmarknaden höjts något. Vi menar att det räcker med ett krav på kollektivavtalsenlig lön, och att reglerna för nystartsjobb bör återställas så att fler får chans att gå från utanförskap till arbete.

Fler enkla jobb

Den kraftiga ökningen av arbetskraft som saknar gymnasieutbildning i kombination med en låg efterfrågan på lågkvalificerad arbetskraft innebär att det finns ett behov av att se över möjligheten att permanent sänka anställningskostnaderna för denna grupp. Anställningskostnaderna behöver kunna anpassas bättre till arbetskraftens produktivitet än vad som är möjligt i dag.

På många arbetsplatser finns det i dag arbetsuppgifter som utförs av personal som egentligen är anställda för att göra annat. Det finns också arbetsuppgifter som inte utförs, trots att det sannolikt skulle öka produktiviteten. Genom att definiera enkla jobb i kollektivavtalen med lägre krav skulle nya arbetsgrupper kunna inrättas och dessa skulle kunna avlasta mer utbildad personal. Därigenom skulle den akuta arbetskraftsbristen inom flera områden också kunna avhjälpas. Det kan handla om lärarassistenter för att avlasta lärarna eller personal för att avlasta inom socialtjänsten. På samma sätt bör de arbetsuppgifter inom vården som inte kräver särskild utbildning utföras av exempelvis vårdbiträden.

Det är angeläget att arbetsmarknadens parter öppnar upp för nya typer av anställningar som gör det möjligt att i större utsträckning än i dag anpassa anställningskostnader efter produktivitet. Från politikens håll bör sådana initiativ stödjas. Om parterna inte förmår att träffa avtal om enkla jobb kan en ny anställning – trygghetsanställning – som ger samma rättigheter som när man omfattas av kollektivavtal och fackföringsmedlemskap inrättas.

Bygg vidare på RUT-reformen

En av alliansregeringens mest lyckade reformer var införandet av RUT-avdraget. Tiotusentals jobb har blivit vita och tjänster som tidigare utfördes av hushållen själva görs nu mer effektivt på den öppna marknaden. Att göra det enkelt och lönsamt att köpa enklare tjänster i stället för att utföra dem själv har en betydande potential att skapa efterfrågan på denna typ av tjänster. Det gör också att högkvalificerade personer kan arbeta mer – läkaren kan jobba fler timmar om hen inte själv behöver städa eller måla om huset – och därmed ökar antalet arbetade timmar i ekonomin.

Sedan regeringen sänkt taket i RUT-avdraget har dock möjligheterna till att skapa nya jobb försämrats. Det finns också tecken på att det sänkta taket i RUT-avdraget har påverkat aktiviteten i branschen negativt. Vår idé är en annan. Vi vill tillsammans med Alliansen genomföra en ny omfattande RUT-reform för att fler enkla jobb ska kunna växa fram i Sverige.

För att ta tillvara sysselsättningspotentialen i RUT-sektorn bör det nuvarande taket tredubblas till 75 000 kronor per år och person. RUT-avdraget bör också breddas till följande nya tjänster:

- Trygghets-RUT: Rut breddas till tillsyn av hem vid resa eller frånvaro.
- Tvätt-RUT: Rut breddas till att även gälla tvätt av kläder som sker utanför hemmet.
- Flytt- och hämt-RUT: Rut breddas till flytt av bohag inom samma bostad, hämtning och lämning av återvinning, bortforsling av trädgårdsavfall samt plantering av växter i trädgård.

Därtill vill vi förenkla och utvidga RUT för den som är över 70 år. Äldre är bland de flitigaste användarna av RUT-avdraget. Många anhöriga hjälper också sina äldre släktingar med alla möjliga sysslor i hemmet. För att möta de äldres utökade behov av hjälp i hemmet bör det utredas om RUT-avdraget ska breddas till ett bredare HEM-avdrag för de över 70 år, där fler eller alla tjänster i hemmet berättigar till skattereduktion. Det finns även anledning att utreda om avdragsrätten för äldre personer över 80 år ska höjas från 50 till 60 procent.

RUT-tjänster kan i dag köpas av den som bor i bostaden där tjänsten utförs samt till tjänster i föräldrarnas bostad. För att förenkla regelverket och göra det mer likvärdigt bör möjligheten att köpa tjänster i föräldrars bostad breddas till att omfatta samtliga närstående familjemedlemmar såsom syskon och barn.

Att utveckla och bredda RUT-avdraget möjliggör för innovation och tillväxt i RUT-sektorn. Samtidigt måste en större RUT-reform utredas noga för att säkerställa att en sådan förändring leder till både en reell sysselsättningsökning och att fusk och missbruk kan stävjas. Exempelvis kan man överväga att införa ett tak på hur stor skattereduktion får vara per timme.

En mer inkluderande arbetsmarknad

Möjligheterna på arbetsmarknaden begränsas ofta för människor som har synliga eller osynliga funktionsnedsättningar. Inte på grund av deras egen kapacitet utan på grund av stelbenta system och en förlegad syn på människors förmåga. Moderaterna anser att alla som vill och kan arbeta ska ha den möjligheten – varje människas arbetsförmåga ska tas tillvara.

Förenklade stöd för personer med funktionsnedsättning

Liksom lönestöden för långtidsarbetslösa och nyanlända behöver stöden för personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga förenklas. Dessa personer tillhör de grupper som är särskilt utsatta på arbetsmarknaden och är överrepresenterade bland arbetssökande med långa tider utan arbete. Genom att förenkla stöden skulle de både bli lättare att förstå och använda.

De subventionerade anställningar som är riktade till personer med funktionsnedsättning som finns i dag bör ersättas med två: lönestöd för utveckling samt lönestöd för trygghet.

Lönestöd för utveckling syftar till att ge möjlighet för individer att utveckla sin arbetsförmåga under maximalt två år medan lönestöd för trygghet ska vara till för personer med mer varaktiga behov av stöd. Det sistnämnda stödet bör omprövas var fjärde år.

Dessa stöd ska kunna finnas hos samtliga typer av arbetsgivare, som kompenseras utifrån nedsättningen av arbetsförmåga upp till en maximal bidragsgrundande lönekostnad.

Utveckla Samhalls roll

Samhall AB har en viktig uppgift att erbjuda sysselsättning åt de personer som har en funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga, som har allra svårast att få arbete. Flera granskningar av Samhall har påtalat att många anställda har potential att övergå till arbete på den reguljära arbetsmarknaden och också vill det. Eftersom en anställning hos Samhall är trygg och ibland även ger högre lön än genomsnittligt för liknande arbeten på den ordinarie arbetsmarknaden, blir många kvar även när arbetsförmågan har utvecklats och arbete på den reguljära arbetsmarknaden blivit möjligt.

För att öka utflödet och ge fler möjlighet att få ta del av Samhalls unika kompetens bör det utredas om Samhall ska ges möjlighet att erbjuda tillfälliga anställningar inom ramen för grunduppdraget. Det skulle ge möjlighet att pröva individen i arbete och bedöma vilken långsiktig insats som är lämpligast, t.ex. en fortsatt fast anställning i bolaget eller annan insats på Arbetsförmedlingen. På så sätt skulle framförallt fler unga kunna ges stöd för att bli anställda hos en annan arbetsgivare, utan att försämra anställningstryggheten för dem som nu är anställda i Samhall.

Ökad rörlighet och bättre omställning

Vi lever i en tid med stora förändringar på arbetsmarknaden. Den snabba tekniska utvecklingen med digitalisering och automatisering ställer krav på nya kunskaper. Det gör att vi måste vara beredda att lära om och lära nytt under hela arbetslivet. Dagens system där vi skaffar oss en utbildning som ska räcka till pensionen passar inte i en snabb föränderlig omvärld. Att vi lever allt längre och kan vara yrkesaktiva längre upp i åldrarna förstärker kraven på att kunna ställa om.

Sverige har redan i dag ett väl utbyggt system för vuxenutbildning. Betydligt fler i vuxen ålder deltar i någon form av utbildning jämfört med EU-snittet. Andelen är dock lägre bland äldre, utrikes födda och personer med kort utbildning. Det innebär att de som har allra störst behov av utbildning inte får det. Samtidigt är utbildningssystemet

inte tillräckligt tillgängligt och anpassat till efterfrågan hos individ och arbetsmarknad, vilket hämmar omställning och rörlighet.

Trygghet på framtidens arbetsmarknad avgörs också i allt högre grad av vilken kompetens man har, inte hur länge man varit anställd. Dagens arbetsrättsliga skydd tar inte tillräcklig hänsyn till att varje arbetstagare har unik kompetens och framstår därför som föråldrat i en kunskapsekonomi. Det skapar trösklar in på arbetsmarknaden, försämrar rörligheten och försvårar för företag att behålla rätt kompetens. Arbetsrätten behöver moderniseras för att anpassas till förändringarna på arbetsmarknaden.

Moderaterna vill skapa förutsättningar för en modern arbetsmarknad där människor kan yrkesväxla, men också att bygga på sin kompetens för att få behålla sitt jobb eller avancera och göra karriär. Med fler som vågar ställa om och byta jobb eller karriär får vi bättre fungerande arbetsmarknad – där fler kommer till sin rätt.

Bygg ut och inför valfrihet i vuxenutbildningen

Moderaterna vill göra det möjligt för alla människor att skaffa sig en utbildning som motsvarar arbetsmarknadens efterfrågan för att skapa fler chanser till jobb. Både för dem som saknar en fullständig utbildning och för dem som vill byta yrke eller inriktning spelar den kommunala vuxenutbildningen en viktig roll.

För att möta de krav som ett globaliserat kunskapssamhälle ställer och förbättra matchningen på arbetsmarknaden måste en modern vuxenutbildning vara mer efterfrågestyrd än i dag. Individens och näringslivets utbildningsbehov förändras snabbt och anpassningar till denna efterfrågan behöver ske. En ökad mångfald av utbildningsanordnare bidrar samtidigt såväl till en kvalitetshöjande konkurrens som till en ökad utbudsbredd – både avseende innehåll och form. Det ger individen bättre möjligheter att studera mer anpassat utifrån såväl sina behov som utifrån yrkeslivet. Moderaterna vill därför att en valfrihetsreform genomförs i vuxenutbildningen där den studerande fritt ska få välja att läsa vuxenutbildning inom kommunal eller annan regi.

Ett utbildningsavdrag för bättre omställning

En valfrihetsreform i vuxenutbildningen skulle förbättra utbudet av utbildningar, men fortsatt skulle inriktning och omfattning av utbudet bestämmas av kommunen. För att ytterligare förbättra utbudet och tillgänglighet av kompetensförstärkande utbildning behövs fler reformer. Som komplement till dagens utbildningsmöjligheter bör därför ett utbildningsavdrag, vilket stärker möjligheterna till jobb och höjd produktivitet, ses över.

Avdraget bör utformas för att rikta möjligheten till de som har störst behov av att bygga på sin kompetens och öka sin anställningsbarhet – grupper med låga inkomster eller där sjukskrivningstalen är höga.

En myndighet ska sätta ramarna för avdraget och de utbildningskostnader som ger rätt till avdrag ska avse bristyrken eller liknande vidareutbildning med mycket stor anställningsbarhet såsom exempelvis att ta C- eller D-körkort. På sikt skulle ett sådant avdrag bidra till att ytterligare kompletterande yrkesutbildningar växer fram vilket i sig vore positivt för kompetensförstärkningen av svensk arbetsmarknad.

Ge högskolan ett omställningsuppdrag

Eftersom fortbildning och kompetensutveckling ofta behöver ske på högskola eller universitet, för den som har en högre utbildning, behöver utbildningarnas längd, studietakt och distributionsform vara anpassade till yrkesverksammas behov. Redan i dag ska högskolan och yrkeshögskolan i sin dimensionering beakta arbetsmarknadens behov, men uppdraget har tolkats snävt. Två studier har nyligen utvärderat hur utbildningsutbudet för yrkesverksamma utvecklats över tid i den högre utbildningen och båda visar på att det minskat.

Högskolan och universiteten bör därför ges ett särskilt uppdrag att tillgodose behovet för yrkesverksamma i sitt utbud. Det skulle kunna röra sig om ettåriga magisterprogram och kortare kurser, fler kurser på distans, kvällstid och sommartid samt fler kurser på kvartstid.

Yrkeshögskolan är också en viktig del i det livslånga lärandet, som möjliggör både kompetensutveckling och karriärväxling. Även inom yrkeshögskolan behöver tillgängligheten för yrkesverksamma förbättras genom fler fristående kurser samt kurser på deltid och distans. För att underlätta karriärbyten till bristyrken bör det också finnas möjlighet till förutbildningsarrangörer att erbjuda preparandutbildningar så att fler kan få behörighet till yrkeshögskolan.

Studie- och jobbrådgivning för ökad rörlighet

Att karriärväxla mitt i livet är ett stort beslut som kan kräva att individen får stöd för att våga ta steget och fatta ett välinformerat beslut. I dag finns emellertid få möjligheter att få rådgivning om jobb och studier för dem som har ett arbete. Även ungdomar kan behöva ett bättre stöd att i högre utsträckning fatta beslut om utbildningsval utifrån arbetsmarknadens behov. För att underlätta rörligheten och matchningen på arbetsmarknaden vill Moderaterna därför pröva om en nationell studie- och jobbrådgivning ska inrättas. Det skulle kunna utformas som en digital plattform där individen kan söka både jobb och utbildning samt få information om i vilken grad olika utbildningar leder till jobb. Plattformen kan kombineras med rådgivning, till exempel via chatt eller över telefon.

Bättre möjligheter att finansiera högre utbildning senare i livet

Om fler ska kunna känna sig trygga med att byta arbete eller till och med bransch, även högre upp i åldrarna, behöver förutsättningarna för att finansiera studier senare i livet förbättras. Alliansregeringen tog flera steg för att förbättra möjligheterna till omställning och kompetensutveckling under arbetslivet genom bl.a. ändringar i studiemedelssystemet och möjligheter att delta i kortare utbildning med bibehållen a-kassa. Men fortfarande finns det behov av att förbättra förutsättningarna att studera mitt i livet.

För att öka möjligheterna att kombinera arbete och studier vill vi att fribeloppet, den inkomst man kan tjäna utan att studiemedlet minskar, höjs från dagens dryga 170 000 kronor till över 200 000 kronor per kalenderår. Vi vill också att möjligheterna till extra studieveckor för den som fyllt 40 år ska utökas med 20 veckor från 40 veckor till 60 veckor och att åldersgränsen för studiemedel höjs till 60 år. Slutligen bör möjligheten till tilläggs lån för studerande över 25 år med barn höjas från 3 800 kronor till 5 000 kronor per månad.

Ett modernt anställningsskydd

Moderaterna vill utveckla den svenska modellen, som har tjänat Sverige väl under lång tid. Det är viktigt att upprätthålla en rimlig balans mellan arbetsmarknadens parter, med god trygghet för den anställde. I en allt mer globaliserad och dynamisk ekonomi, där människor byter jobb oftare, krävs dock mer flexibilitet på svensk arbetsmarknad. Detta både för att stärka svenska företag och svensk konkurrenskraft samt för att öka människors jobbchanser. För att förbättra matchningen, öka rörligheten och underlätta för fler att få det första jobbet behöver arbetsrätten reformeras och moderniseras.

Anställningsskyddet har en viktig roll i att skydda människor från godtyckliga uppsägningar, vilket bidrar till trygghet för arbetstagaren. Samtidigt kan ett alltför strikt anställningsskydd försvåra inträdet på arbetsmarknaden. Framför allt får unga och utrikes födda svårare att få ett första jobb. För att underlätta för dessa grupper att komma in på arbetsmarknaden och få sitt första jobb vill Moderaterna förlänga tiden för provanställning från sex till tolv månader.

Många företag upplever också att turordningsreglerna i lagen om anställningsskydd utgör ett hinder att anställa och behålla rätt kompetens. Studier av turordningsreglerna ger stöd för att rörligheten och produktiviteten minskar och att sjukskrivningarna ökar. Senare studier ger också belägg för att sysselsättningen påverkas negativt.

För att förbättra rörligheten och matchningen på arbetsmarknaden och ge fler möjlighet att få ett arbete bör turordningsreglerna reformeras. Moderaterna förordar turordningsregler som i högre grad är baserade på kompetens. En turordning som i högre grad är baserad på kompetens gör det möjligt för arbetsgivare att behålla dem som är bäst lämpade för arbetsuppgifterna vilket stärker företagets konkurrenskraft. Rätten till återanställning är nära kopplad till regelverket om turordning. Vid en förändring av turordningsreglerna bör därför även rätten till återanställning ses över.

Även andra delar av lagen om anställningsskydd kan utgöra ett hinder för arbetsgivaren att anställa. Om en arbetstagare yrkar att en uppsägning ska ogiltigförklaras gäller i dag att anställningen består under hela tvistens gång. Det innebär att en arbetsgivare måste betala ut lön och andra anställningsförmåner under hela tiden – oavsett vem som får rätt i domstol. Uppsägningstvister kan pågå under lång tid. Det innebär en stor osäkerhet och en stor kostnad för en arbetsgivare, som kan vara särskilt svår att bära för små företag. Moderaterna vill begränsa tiden i anställning under en uppsägningstvist till ett år samt sänka skadeståndsnivåerna för felaktiga uppsägningar för små företag. På så sätt skapas en bättre förutsägbarhet för arbetsgivaren, vilket i längden främjar fler nyanställningar.

Sverige ska bli världens bästa land för delningsekonomin

Den snabbt växande delningsekonomin förändrar och utmanar våra traditionella föreställningar om ekonomins funktionssätt, förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare och hur framtidens skattesystem ska utformas. Delningsekonomin har samtidigt potential att bli nästa stora frihetsreform när människors möjligheter till egenförsörjning och konsumentval ökar. Sverige bör välkomna delningsekonomin och svensk lagstiftning behöver anpassas efter dess framväxt. Moderaterna vill bland annat att delningsplattformarna ska kunna certifiera sig hos Skatteverket i de fall de tar ansvar för rapportering av information som kan läggas till grund för beskattning och/eller skattebetalningar till Skatteverket samt åtar sig ett grundläggande ansvar för

användarnas säkerhet och integritet. På så sätt kan konsumenterna enkelt försäkra sig om att plattformen ser till att lagstiftningen efterlevs även inom delningsekonomin. Vi föreslår också att berörda branscher ska utredas i syfte att förenkla regelverken och anpassa dessa till ett digitaliserat och delande samhälle och att en åtgärdsplan tas fram som visar hur berörda myndigheter kan tillmötesgå den digitala ekonomins krav och behov. Vidare vill vi utreda skattefria köp av tjänster mellan privatpersoner om 30 000 kronor per år samt vid enklare företagande med lägre omsättning. Vi utvecklar våra förslag i motionen ”Sverige ska bli världens bästa land för delningsekonomin”.

Längre arbetsliv och fler arbetade timmar finansierar välfärden

Integrationen är vår största utmaning här och nu, men långsiktigt måste vi, liksom hela västvärlden, hantera det faktum att befolkningen blir allt äldre och att allt färre i arbetsför ålder måste försörja allt fler äldre. Det kräver att fler jobbar längre, men också att de som arbetar jobbar fler timmar. Exempelvis behöver andelen heltidsarbetande kvinnor öka ytterligare.

Det finns ett brett stöd för ett progressivt skattesystem, där den som tjänar mer betalar mer i skatt. Att breda yrkesgrupper i normala lönelägen som till exempel lärare och sjuksköterskor ska betala hälften av en löneökning i skatt är dock inte rimligt. Särskilt i en tid när det råder akut brist på utbildad personal i vården och skolan är det skadligt att avskräcka dessa yrkesgrupper från att arbeta mer. Moderaterna har därför som mål att ingen lärare eller sjuksköterska ska betala statlig skatt. Det första steget tas genom att brytpunkten för statlig skatt höjs från 37 900 kronor per månad till 40 100 kronor per månad.

De kommande åren förutses betydande pensionsavgångar både i välfärden och i privat sektor. Samtidigt finns det en stor efterfrågan på kompetenta och erfarna medarbetare. Kan fler av de som nu närmar sig pensionen förmås att arbeta längre minskar bristen på arbetskraft på kort sikt samtidigt som välfärdens finansiering stärks också på längre sikt när fler arbetar längre. För att åstadkomma detta vill Moderaterna förstärka det förhöjda jobbskatteavdraget för äldre ytterligare. En person som tjänar 20 000 kronor per månad får 1 000 kronor i sänkt skatt varje månad. Personer som tjänar 25 000 kronor eller mer per månad får 1 250 kronor i sänkt skatt.

Dessutom ska detta avdrag gälla redan från 64 års ålder. På så sätt kommer den ökade lönsamheten av att fortsätta att arbeta att märkas redan innan 65 då många väljer att gå i pension. Utvärderingar av det nuvarande jobbskatteavdraget för äldre visar på betydande jobbeffekter av reformen, och en förstärkning kan också förväntas ge goda effekter.

Ökat eget företagande och entreprenörskap

Att sänka trösklarna för att starta och driva företag är en viktig del i att skapa fler och bredare vägar till jobb och förbättra möjligheterna till omställning. Moderaterna vill genomföra en rad förändringar för att fler företag ska kunna starta och växa i Sverige. Bland annat vill vi sänka kravet på aktiekapital till 25 000 kronor för aktiebolag samt undanta mikroföretag från en del administration. För att fler ska våga ta steget och prova på att bli entreprenörer vill vi förlänga rätten till tjänstledighet för att starta företag från sex månader till ett år. Vi vill också se över möjligheten att förlänga tiden

för nya företagare att få sin a-kassa och sjukpenning beräknad på tidigare förvärvsinkomster, från två till tre år.

Egenanställning – en väg in i företagande

Egenanställning kan beskrivas som en variant av egenföretagande. Den egenanställda anställs i ett paraplyföretag, ett egenanställningsföretag, som fungerar som arbetsgivare och som sköter administrativa funktioner som fakturering, lön, skatter och så vidare. Den egenanställda ansvarar för att söka kunder och uppdrag, utan att behöva sköta all administration som för många upplevs som betungande och svårt – och det gäller i hög grad den som är utrikes född på grund av skillnader i språkliga kunskaper, förkunskaper om regelverk samt nätverk. Här kan egenanställning vara ett bra alternativ som dessutom kan fungera som en bro in i företagande.

Bristen på information pekas vanligen ut som en anledning till att fler inte utnyttjar möjligheten att bli egenanställda. Det finns särskilt behov av att informera om vad det innebär att kombinera egenanställning med ersättning från a-kassan så att osäkerhet om vad som gäller inte gör att arbetsökande avstår från denna möjlighet. Det skulle kunna göras både inom ramen för en nationell studie- och jobbrådgivning samt inom ramen för den nya matchningsfunktion som vi föreslår.

En god arbetsmiljö

Arbetsmiljön på svenska arbetsplatser står sig väl i en internationell jämförelse. Den långsiktiga trenden är att arbetsmiljön förbättrats kraftigt. Den senaste arbetsskadestatistiken från Arbetsmiljöverket visar dock på en uppgång av anmälda arbetsolyckor. En särskilt oroväckande trend är också att anmälningarna av arbetssjukdomar bland kvinnor till följd av organisatoriska och sociala problem har ökat sju år i rad. Det är viktigt att fortsätta förbättra arbetsmiljön för att förebygga ohälsa, olycksfall och motverka att människor utestängs från arbetslivet. Inte minst för att möjliggöra ett längre arbetsliv.

Det viktigaste för att säkerställa en bra arbetsmiljö är ett välfungerande förebyggande arbetsmiljöarbete ute på arbetsplatserna – här har både Arbetsmiljöverket och parterna en viktig roll. En undersökning som genomfördes av Arbetsmiljöverket 2008 med anledning av ett ökande antal dödsolyckor visade bland annat att det var hos de minsta företagen som de största arbetsmiljöriskerna fanns. Att arbeta för att nå dessa företag är därför viktigt. Insatser för att underlätta för arbetsgivare kan röra allt ifrån satsningar på kunskapsspridning till rådgivning och bättre verktyg. Många arbetsgivare vill göra rätt, men vet inte hur. En annan viktig del i att underlätta för företag, i synnerhet mindre företag, är att förenkla regelverket, vilket inte innebär att ambitionsnivån i arbetsmiljöarbetet behöver sänkas. Det måste helt enkelt vara lätt att göra rätt.

En stor del av problemen finns inom den offentliga sektorn. Många av de yrken som brottas med en sämre arbetsmiljö har problem i verksamheten i form av underskott på personal eller brister i ledarskapet. En väl fungerande organisation och gott ledarskap är faktorer som är avgörande för en god arbetsmiljö. När det gäller offentliga verksamheter har politiken ett stort ansvar att skapa förutsättningar för detta. Den offentliga sektorn har också ett ansvar att föregå med gott exempel – det kommer också krävas om man ska lyckas attrahera personal i en situation med kompetensförsörjningsproblem.

I Moderaternas budgetmotion presenterar vi förslag om en satsning på en särskild tillsyn av den psykosociala arbetsmiljön inom yrkesgrupper med hög frånvaro på grund av sjukdom. Det handlar ofta om så kallade kontaktyrken, inte sällan kvinnodominerade yrken i offentligfinansierad verksamhet såsom sjuksköterskor, vård- och omsorgspersonal eller lärare.

En proportionalitetsprincip vid sympatiåtgärder

Konfliktreglerna är ett centralt inslag i arbetsrätten och regleras i regeringsformen, MBL och i avtal mellan arbetsmarknadens parter. Den svenska modellen innebär att löner och andra anställningsvillkor i huvudsak bestäms genom kollektivavtal som tecknas med ett löfte om arbetsfred från båda parter. När kontraktstiden går ut vidtar nya förhandlingar som oftast kan slutföras utan att konfliktmedel tillgrips. Men förhandlingarna förs under hot om att stridsåtgärder kan tillgripas som sista medel.

En väl fungerande arbetsmarknad förutsätter att konfliktreglerna utformas så att det råder en balans mellan parterna. Även om Sverige har få konflikt dagar i en internationell jämförelse så kan även hot om stridsåtgärder få en stor inverkan, till exempel när arbetsgivarparten är ett litet företag. Liksom anställningsskyddet har den grundläggande lagstiftningen som reglerar konflikträtten varit oförändrad under lång tid.

Ur ett europeiskt perspektiv är de svenska reglerna gällande sympatiåtgärder särskilt tillåtande, då det inte ställs något krav på att åtgärden ska avse en part som kan påverka huvudkonflikten eller är kopplad till den på något sätt. En sympatiåtgärd är en stridsåtgärd som vidtas till stöd för en annan part som vidtagit en lovlig stridsåtgärd. I Sverige är det framför allt ett vapen för arbetstagsidan. Syftet kan vara att sätta press på arbetsgivaren i huvudkonflikten att till exempel teckna kollektivavtal eller att påverka pågående kollektivavtalsförhandlingar. Sympatiåtgärder kan till skillnad från andra stridsåtgärder vidtas även då parten är bunden av kollektivavtal. Det innebär ett undantag från den överordnade principen om kollektivavtals fredsverkan.

Ur ett moraliskt perspektiv är det svårt att motivera varför en part som inte har med huvudkonflikten att göra ska drabbas. För svenska företag innebär det dessutom en konkurrensnackdel jämfört med företag i andra länder där sympatistrejker är förbjudna eller i vart fall starkt begränsade.

För att värna arbetsfreden och för att oskyldiga företag och arbetstagare inte ska drabbas av en konflikt bör det övervägas om möjligheten att vidta sympatiåtgärder ska begränsas genom införandet av en proportionalitetsprincip.

Bättre kompetensförsörjning och ökad rörlighet inom EU

En av grundpelarna och en av de största framgångarna inom det europeiska samarbetet är den fria rörligheten för varor, tjänster och arbetskraft. Den gemensamma marknaden inom EU är en förutsättning för god ekonomisk tillväxt och nödvändig i en tid då Europa utmanas av tillväxtekonomier i andra delar av världen. För arbetstagare i företag som tillhandahåller tjänster tillfälligt i ett annat EU-land finns särskilda regler i utstationeringsdirektivet som genomförts i svensk rätt genom utstationeringslagen. Bestämmelserna innebär att utstationerade arbetstagare ska tillförsäkras vissa arbets- och anställningsvillkor som gäller i värdlandet. Utstationeringslagen föreskriver att svenska fackföreningar har rätt att vidta stridsåtgärder för att driva igenom

minimivillkor i centrala branschavtal inom vissa områden, den s.k. hårda kärnan, vilket exempelvis avser lön, arbetstid och arbetsmiljö.

Den 1 juni genomförde regeringen nya regler i utstationeringslagen. Det är numer möjligt att vidta stridsåtgärder för att uppnå ett särskilt kollektivavtal för utstationerade arbetstagare. Detta gäller oavsett om den utstationerande arbetsgivaren kan bevisa att de villkor som arbetstagarna har är minst lika förmånliga som minimivillkoren i det svenska branschavtalet.

Vi anser liksom flertalet remissinstanser att de nya reglerna är för långtgående. En utstationerande arbetsgivare kan numer inte freda sig mot stridsåtgärder – oavsett hur bra arbetsvillkor arbetstagarna har. Det innebär att det blir mindre attraktivt för företag från andra länder att komma hit och hämmar därmed den fria rörligheten. I ett läge där Sverige har ett stort behov av arbetskraft i byggsektorn, men även andra sektorer, kan det vara direkt skadligt för Sverige. De nya reglerna är dessutom med stor sannolikhet oförenliga med EU-rättens principer om proportionalitet och ömsesidigt erkännande. Därför anser vi att det tidigare regelverket, så kallat lex Laval, bör återinföras.

För att underlätta för utstationerade företag att göra rätt och för utstationerade arbetstagare att ta till vara sina rättigheter är det viktigt att information om vad som gäller på svensk arbetsmarknad är lättillgänglig. Sedan länge finns ett krav på arbetstagarorganisationer att lämna in kollektivavtalsvillkor till Arbetsmiljöverket. Det har dock skett i helt obetydlig omfattning. Även om regeringen förtydligat att skyldigheten att lämna in villkor gäller oavsett om en arbetstagarorganisation har för avsikt att vidta stridsåtgärder, så saknas fortsatt många avtal. Därför anser vi att en sanktionsmöjlighet bör införas för de fall reglerna inte efterlevs, till exempel genom en sanktionsavgift.

Ulf Kristersson (M)

Tobias Billström (M)

Ewa Thalén Finné (M)

Karin Enström (M)

Camilla Waltersson Grönvall (M)

Elisabeth Svantesson (M)

Hans Wallmark (M)

Anti Avsan (M)

Lotta Finstorp (M)

Cecilia Magnusson (M)